

Sygn. akt V Pz 37/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: SO Beata Łapińska

Sędziowie: SO Magdalena Marczyńska

SR (del.) Marzena Foltyn-Banaszczyk (spr.)

Protokolant: Renata Kabzińska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania B. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w T.

z dnia 13.08.2013 roku, znak (...)

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawczynie B. Z.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Belchatowie IV Wydziału Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 października 2014 roku, sygn. akt IV P 400/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 1 października 2014 roku Sąd Rejonowy

w B. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał swą niewłaściwość i sprawę w zakresie przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy B. Z. przekazał jako właściwemu do jej rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że odwołanie od decyzji organu rentowego wnosi się do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych za pośrednictwem organu rentowego, który wydał decyzję. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd wskazał przepis art. 476 § 1 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie w dniu 13 października 2014 roku wniosła wnioskodawczynie B. Z. zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła przekazanie sprawy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. bez odpowiedniego rozpoznania sprawy.

W uzasadnieniu zażalenia wnioskodawczyni podała, iż organ rentowy już rozpoznawał jej sprawę i odmówił przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zażalenie B. Z. nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni w piśmie z dnia 26 września 2013 roku zaskarżyła decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o odmowie przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Do pozwu wnioskodawczyni załączyła przedmiotową decyzję.

Należy podnieść, iż charakterystyczną cechą spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych jest to, że w pierwszej kolejności rozpoznawane są przez właściwy organ rentowy. Wskazuje na to treść art. 476 § 2 k.p.c., zgodnie z którym przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących m.in. ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rodzinnego. Mamy tu zatem do czynienia z tzw. warunkową niedopuszczalnością drogi sądowej - tj. z sytuacją, w której Sąd nie może rozpoznać sprawy bez uprzedniego wyczerpania postępowania przedsądowego (tj. postępowania przed organem rentowym).

Stosownie zaś do treści art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Zgodnie z art. 477⁹ § 2 k.p.c. organ rentowy, o którym mowa w § 1, przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu z zachowaniem przepisów odrębnych. Organ ten, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

Ponadto art. 83 ust. 7 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli odwołanie nie zostało w całości lub w części uwzględnione, Zakład przekazuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia odwołania, sprawę do sądu wraz z uzasadnieniem.

Zatem respektując treść przywołanych przepisów odwołanie wnioskodawczyni należało przekazać do organu rentowego, który albo uzna odwołanie za słuszne, zmieni lub uchyli decyzję lub w przypadku nieuwzględnienia go w całości lub części przekaże sprawę do Sądu, który dopiero wówczas rozpoznaje odwołanie merytorycznie i w tym zakresie wydaje wyrok.

Zatem w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy prawidłowo stwierdził swoją niewłaściwość i odwołanie B. Z. przekazał do Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

Na marginesie należy podnieść, iż w decyzji organ rentowy prawidłowo pouczył wnioskodawczynię o terminie i sposobie wniesienia odwołania, tj. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który wydał decyzję, do Sądu Okręgowego Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (a nie do Sądu Rejonowego).

Z tych względów zażalenie wnioskodawczyni na rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jako nieuzasadnione podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.